

บทความวิจัย (ก.ค. – ธ.ค. 2562)

การพัฒนาแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา

ธนา ฐศรีวรรณ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

E-mail address : tanamuutai@gmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

E-mail address : chowwalit.c@msu.ac.th.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา 2) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 6 คน และนักเรียน จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกต แบบประเมิน แบบตรวจสอบรายการ แบบสะท้อนการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ขั้นตอนการชี้แนะ 4) ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ผู้บริหาร ทักษะผู้ชี้แนะ ครูผู้รับการชี้แนะและสภาพแวดล้อมด้าน ICT

2. ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการชี้แนะ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน และนักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบการชี้แนะ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน

คำสำคัญ: รูปแบบการชี้แนะ ทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Received: March 25, 2019, Revised April 22, 2019, Accepted May 2, 2019

The Development of Coaching Model to Enhance 21st Century Learning Management Skills in-Service Teachers

Thana Thusriwan, Mahasarakham University. E-mail address: tanamuutai@gmail.com

Associate professor. Dr. Chowwalit Chookhampaeng, Mahasarakham University.

E-mail address :chowwalit.c@msu.ac.th

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop the coaching model to enhance 21st century learning management skills in-service teachers, and 2) study the results of the coaching model to enhance 21st century learning management skills in-service teachers. By the research and development

methods. The samples were 6 in-service teachers teaching at group 4 selected the Secondary Educational Service Area Office 29 by using purposive sampling technique and 180 students. The instruments were questionnaire, interview, observation forms, evaluation forms, checklist form, journal writing, and reflective writing. The statistics used for data analysis were percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test and content analysis. The research findings were as follows:

1. The developing the coaching model. It composed of 4 elements; 1) principle of model, 2) objective of model, 3) process of coaching, and 4 support system include director, coachee, coach, ICT environment

2. The results of the coaching model. After using the coaching models, all teachers had higher teaching and 21st century learning management skills. In addition, the post-learning achievement of the students was higher than that of the pre-learning achievement at .01 level of significance.

Keywords: Coaching model, Learning management skills in the 21st century

คำขอบคุณ :งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทนำ

โลกในศตวรรษที่ 21 ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางสื่อและเทคโนโลยี ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งด้านการศึกษาในศตวรรษที่ผ่านมามีการจัดการศึกษาของประเทศไทยมุ่งเน้นการผลิตคนเพื่อตอบสนองระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมอุตสาหกรรม กลายเป็นเรื่องที่ล้าสมัยเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นนวัตกรรม มุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะและคุณลักษณะ 3Rs 8Cs (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560 : ฉ) การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวคิดการเรียนรู้ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผู้เรียนต้องเกิดการเรียนรู้จริงเป็นพื้นฐานความรู้เดิมและสามารถนำความรู้พื้นฐานไปต่อยอดความรู้ใหม่ กลายเป็นตัวกำหนดการจัดการเรียนรู้ การปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูและผู้เรียนต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้มีความหมายเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริง ซึ่งครูเป็นกลไกสำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม สัมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนสอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน การเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นสาระสำคัญของการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพว่าควรทำอย่างไรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและสามารถนำสู่การปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะเริ่มจากการกำหนดกิจกรรมสำหรับนักเรียนแต่ละคนซึ่งประสบความสำเร็จ นำไปสู่คุณลักษณะที่ครูตั้ง เป้าหมายไว้ (Chris Kyriacou. 2007 : 1) เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 การปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู คือ ทักษะการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Skills) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้ของครู จากรายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2558-2559 ผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) หรือผลการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของเด็กไทยยังไม่เป็นที่พอใจมากนัก (วีระชาติ กิเลนทอง. 2560 : จ) ปัจจุบันปัญหาการจัดการศึกษาของไทย คือ ครูยังไม่มีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เท่าที่ควร นักเรียนมีโอกาสรู้และฝึกฝนความคิดริเริ่มน้อยมาก ครูส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนแบบท่องจำและฝึกฝนทักษะสำเร็จรูปไปเพื่อใช้สอบแบบเก่า (วิทยากร เชียงกูล.2559 : 73) ซึ่งสอดคล้องกับ (Sinlarat. 2001) ที่ระบุว่าครูยังคงยึดติดกับการเรียน

การสอนแบบดั้งเดิมที่ครูใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลางในการสอน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดความล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามกระบวนการทัศน์ใหม่ในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

การชี้แนะ (Coaching) เป็นกระบวนการ แนะนำและการสอนงานแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถในการทำงาน ปกติมักใช้กับผู้ที่มีความสามารถในบางด้านที่ยังไม่สมบูรณ์ และเป็นวิธีการในการกระตุ้นให้พัฒนาการทำงาน(Blanchard & Thacker. 2004 : 268) การชี้แนะการสอน (Instruction coaching) เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ชี้แนะและครูผู้รับการชี้แนะในการปฏิบัติ การสอนในห้องเรียนของครู โดยการสังเกตและให้คำแนะนำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูที่เกิดจากการปฏิบัติงานจริง โดยผู้ชี้แนะซึ่งเป็นผู้มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้เป็นผู้ให้คำชี้แนะและสะท้อนการปฏิบัติงานให้แก่ครูผู้รับการชี้แนะ กระตุ้นสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์ ความเชื่อใจ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เป็นการเสริมสร้างพลังอำนาจที่พบภายในกระบวนการให้คำชี้แนะ ช่วยให้ครูบรรลุเป้าหมายและสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (Knight. 2007 ; Atteberry & Bryk. 2011 ; Gornall & Burn. 2013 ; Dierking & Fox. 2014) การพัฒนาการปฏิบัติงานของครู การชี้แนะที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาเป็นแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน เน้นวิธีการเชิงบวกและหลีกเลี่ยงการค้นหาสิ่งที่อาจ จะทำให้เกิดปัญหา ผู้ชี้แนะจะใช้ทักษะการตั้งคำถามที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหากระตุ้นให้ผู้รับการชี้แนะสร้างทางเลือกและกำหนดวิธีการจากเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง เพื่อให้ผู้รับการชี้แนะเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต เพื่อหาวิธีการแก้ไขและป้องกัน (Paul Z Jackson & McKergow. 2007) การชี้แนะแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการชี้แนะการสอนให้คำปรึกษาแบบเพื่อนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องแบ่งปันและให้ข้อเสนอแนะจากประสบการณ์จนประสบความสำเร็จ (Fullan. 2011 ; Ray. 2013) ให้ความสำคัญกับครูในฐานะผู้เรียน เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้การปฏิบัติด้านเทคนิคการสะท้อนตนเองการวิจัย การปฏิบัติงานและการเรียนรู้ร่วมกัน (Robbins. 1991) เป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างสองคนหรือมากกว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนที่ทำงานร่วมกันเพื่อสะท้อนถึงแนวทางปฏิบัติในปัจจุบัน สามารถพัฒนาส่งเสริมทักษะใหม่ ๆ ทำให้ความคิดและข้อเสนอแนะสามารถแบ่งปันระหว่างสมาชิกในกลุ่มได้หลังจากทำการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน ปฏิบัติเป็นวัฒนธรรมที่ทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของระบบการศึกษา ครูภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน การเรียนการสอนเป็นส่วนประกอบสำคัญในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (DuFour et al., 2004)

จากการนิเทศยกระดับคุณภาพการศึกษาครั้งที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของครูโรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 พบว่า ครูยังขาดความรู้และทักษะการวางแผนการสอน การกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่ไม่สัมพันธ์กับมาตรฐานและตัวชี้วัด ด้านการจัดการเรียนการสอนครูสอนไม่ตรงกับแผนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ และรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมคือ เน้นครูเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งรูปแบบการชี้แนะโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยในฐานะศึกษานิเทศก์จึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครู ระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้รับการชี้แนะก่อนและหลังการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2.2 เปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สมมติฐาน

1. หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ครูผู้รับการชี้แนะมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา

2. หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ขอบเขตแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับการชี้แนะและสภาพการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ขอบเขตประกอบด้วย

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 355 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ และใช้จำนวนครูเป็นเกณฑ์กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น จำนวน 258 คน

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 จำนวน 6 คน โดยวิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการชี้แนะและด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) ทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบรูปแบบการชี้แนะ 2) สภาพการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา 3) แนวทางการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

5. ระยะเวลา เดือนพฤษภาคม 2561

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาและทดลองนำร่อง (Pilot) ก่อนนำไปใช้จริง ขอบเขตประกอบด้วย

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขต 2 จำนวน 386 คน และนักเรียนจำนวน 7,618 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขต 2 จำนวน 3 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาของครูผู้สอน 3 ห้อง จำนวน 90 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Custer Sampling)

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการชี้แนะ จำนวน 7 คน
 4. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) ร่างรูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) คุณภาพของเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือประกอบการชี้แนะ
 5. ระยะเวลา ได้แก่ เดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2561
- ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการชี้แนะ ขอบเขตประกอบด้วย
1. ประชากร ได้แก่ 1) ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 355 คน 2) นักเรียน จำนวน 5,798 คน
 2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 6 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาของครูผู้สอน 3 ห้อง จำนวน 180 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Custer Sampling)
 3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน
 4. ระยะเวลา ได้แก่ เดือนกันยายน-ธันวาคม 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา เป็น การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎีการชี้แนะและสภาพปัจจุบันการชี้แนะ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบถึงทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับการชี้แนะและสภาพการชี้แนะ การพัฒนาครู การจัดการเรียนรู้และแนวทางการชี้แนะ เพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียน ในสหวิทยาเขต 4 จำนวน 258 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 6 คนและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน การดำเนินการประกอบด้วย 1) การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะและการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) การสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนเกี่ยวกับการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) 3) การสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 5 คนและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นและ แบบสัมภาษณ์ ตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบและเครื่องมือประกอบ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนา รูปแบบการชี้แนะและตรวจสอบเครื่องมือประกอบ เป็นการนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดกรอบแนวคิดในการ พัฒนารูปแบบ การดำเนินการประกอบด้วย 1) การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการชี้แนะ 2) การ พัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3) ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการชี้แนะและ เครื่องมือประกอบ การตรวจสอบและยืนยันร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการชี้แนะ จำนวน 7 คนและตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือประกอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครู ระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการชี้แนะ เป็นขั้นตอนในการนำรูปแบบไปใช้กับกลุ่ม ตัวอย่าง การดำเนินการประกอบด้วย 1) ประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้รับการชี้แนะก่อนและ หลังการใช้รูปแบบ 2) ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนก่อนและ

หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 จำนวน 6 คนและนักเรียนจำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกต แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แบบตรวจสอบรายการ และแบบสะท้อนการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพการชี้แนะในการส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ด้านการชี้แนะในการส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อย ($\bar{X} = 1.90$) และด้านการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อย ($\bar{X} = 2.25$) และการศึกษาแนวทางการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาครู จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า การชี้แนะ (Coaching) เป็นอีกหนึ่งในวิธีการพัฒนาครูโดยเฉพาะด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู 2) ด้านการชี้แนะ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศการสอน พบว่า หลักการของการชี้แนะที่สำคัญคือ ผู้ชี้แนะและครูผู้รับการชี้แนะต้องมีความเสมอภาคกัน ยอมรับความคิดเห็นของครูผู้สอน สิ่งสำคัญในกระบวนการชี้แนะจะต้องมีการสะท้อนผล จากการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะเป็น PLC และ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอนอย่างลึกซึ้ง มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้และต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสะท้อนผลการเรียนรู้แบบ PLC

2. การพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา สรุปผลได้ ดังนี้

2.1. ผลการพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. หลักการของรูปแบบ 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3. ขั้นตอนการชี้แนะ ประกอบด้วย 3.1) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการชี้แนะ (Pre-coaching) 3.2) ขั้นการชี้แนะ (Coaching) 3.3) ขั้นการทบทวน (Review) 3.4) ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) 4. ปัจจัยสนับสนุน (Support system)

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของโครงสร้างรูปแบบและเครื่องมือประกอบ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมเป็นรายด้านทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ย 4.14 ถึง 4.57 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อรวมทุกรายการโดยรวม มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประกอบพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า มีความสอดคล้องทุกประเด็น โดยมีค่าความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้

3. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

3.1 ผลพัฒนาการด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้รับการชี้แนะ สรุปผลได้ดังนี้ 1) ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการวางแผน ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ TPACK ทักษะการสะท้อนผลและทักษะการเรียนรู้เป็นทีม : PLC สูงขึ้นทุกคน 2) ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลจากการสังเกตการสอนครูผู้รับการชี้แนะมีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงขึ้นและผลการตรวจสอบรายการปฏิบัติทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ทักษะ ของครูผู้รับการชี้แนะมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก ทุกคน 4) ผลการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) พบว่า สิ่งที่ครูผู้รับการชี้แนะได้รับจากรูปแบบการชี้แนะคือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ การสะท้อนผลก่อนการจัดการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้และได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาภายหลังการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานและจากการเรียนรู้เป็นทีม : PLC นำมาปรับปรุงการเขียนแผนทุกครั้ง ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้ 5) ผลการสะท้อนผลการเรียนรู้เป็นทีม : PLC พบว่า การใช้รูปแบบการชี้แนะสามารถส่งเสริมให้ครูผู้รับการชี้แนะ มีทักษะในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ TPACK ทักษะในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้และทักษะในการทำงานเป็นทีม : PLC ได้ตามความมุ่งหมายของการพัฒนา

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน พบว่า หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้รับการชี้แนะมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน

3.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนของครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นักเรียนของครูผู้รับการชี้แนะ พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และพัฒนารูปแบบจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน โดยมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ความเสมอภาค การทำความเข้าใจปัญหาและการคิดหาวิธีแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง การสะท้อนผลและการเสริมแรง 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา 3) ขั้นตอนการชี้แนะ PCRR ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมี 4 ขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมก่อนการชี้แนะ (Pre-coaching) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jim Knight (2007) คือ หลักการความเป็นหุ้นส่วน (A Partnership Approach) ระหว่างผู้ชี้แนะและครูผู้รับการชี้แนะ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนศึกษาสภาพการสอนที่เป็นจริงในปัจจุบัน ระบุเป้าหมายที่มุ่งเน้นนักเรียนและเทคนิควิธีการสอนที่จะบรรลุเป้าหมายก่อนการชี้แนะ ขั้นที่ 2 การชี้แนะ (Coaching) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce & Showers (1988 อ้างใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2554 : 295-296) ที่ว่า การชี้แนะเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างสองคนหรือมากกว่า โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการชี้แนะที่ทำงานร่วมกัน เพื่อสะท้อนถึงแนวทางการปฏิบัติในปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดทักษะใหม่ เกิดการคิดข้อเสนอแนะร่วมกันหลังการสังเกตในชั้นเรียน ขั้นที่ 3 การทบทวน (Review) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jackson & McKergow (2007) ที่มุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหา การทบทวนสะท้อนในสิ่งที่ได้เน้นการไปแล้วว่ามีสิ่งใดที่ได้รับพัฒนาดีขึ้นและสิ่งใดที่ยังต้องพัฒนา

สำหรับผู้รับการชี้แนะ และขั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflection) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Schon (1983 cited by Moon, 1999) และแนวคิดชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) Shirley M. Hord; James L. Roussin and William A. Sommers (2010) ที่ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการรวมกลุ่มและร่วมกันสะท้อนผลจากการปฏิบัติงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์แก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร กลวิธีการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน และ 4) ปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารมีความตระหนัก ทักษะผู้ชี้แนะ ครูผู้รับการชี้แนะ และสภาพแวดล้อมด้าน ICT

2. ผลการประเมินรูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.14 ถึง 4.57 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เมื่อรวมทุกรายการโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (S.D. = 0.13) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2555 : 281) ได้ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม โดยมีผลการพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพด้านความสมเหตุสมผล ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบรายข้อมีค่าระหว่าง 3.60 ถึง 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่าง 0.44 - 0.89 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบการโค้ชเพื่อซีซีเอ็มพีอาร์อี (APCCMPRE Model) มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ หลักการ วัตถุประสงค์ ปัจจัยสนับสนุน ซึ่งรูปแบบการโค้ชสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้และส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

3. ผลการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2.1 ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้รับการชี้แนะ ประกอบด้วย

3.1.1 ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน โดยการสังเกตมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะการวางแผน ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ TPCK ทักษะการสะท้อนผลและทักษะการเรียนรู้เป็นทีม : PLC สูงขึ้นทุกคน โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยพินิจาจารย์อุปการะ (2557 : 184) ได้ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการโค้ชของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนในสังกัดมณฑลราชบุรี มีผลการประเมินสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้รับการโค้ช จากการสังเกต 4 ครั้ง โดยภาพรวม พบว่า ครูมีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดี - ดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของพัฒนาการสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สูงสุด คือ ด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยของพัฒนาการต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการใช้สื่อการสอน

3.1.2 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 (S.D. = 0.55) แยกเป็นรายการประเมินมีค่าเฉลี่ยโดยรวมตามลำดับ ดังนี้ รายการจุดประสงค์ครอบคลุม ด้านความรู้ความเข้าใจ (K) ด้านทักษะการคิดและการปฏิบัติ (P) และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 (S.D. = 0.47) รองลงมา คือ รายการแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนสอดคล้องและสัมพันธ์กัน และลำดับสุดท้าย คือ รายการการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับมาก โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 (S.D. = 0.57) ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน และสอดคล้องกับแนวคิด James M. Cooper al., (2011 : xi) ได้กล่าวถึง ทักษะพื้นฐานที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูโดยเริ่มจากการสร้างทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ทำให้ครูมีประสิทธิภาพการตัดสินใจในการวางแผน การนำแผนไปใช้และการประเมินผล ส่วน Terry D. Ten Brink ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการระบุจุดประสงค์การเรียนการสอน ครูกำหนดจุดประสงค์ของ

ตนเองไว้อย่างชัดเจนและเข้าใจได้ สอดคล้องกับงานวิจัย จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2555 : 261) ได้ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม อยู่ในระดับสูงมาก

3.1.3 ผลจากการสังเกตการสอนครูผู้รับการชี้แนะมีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงขึ้น และผลการตรวจสอบรายการปฏิบัติทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ทักษะของครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน ระหว่างการพัฒนา พบว่า มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกคน ซึ่งทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นความสามารถ ความชำนาญ การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ของครูจะต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอนอย่างลุ่มลึกและสามารถผนวกเข้ากับวิธีการสอน ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับงานวิจัย Fadime YALCIN ARSLAN and Gülden İLİN (2013 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลจากการชี้แนะแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับทักษะการจัดการชั้นเรียนของครู การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตการสอนในชั่วโมงเรียนและบันทึก VDO และเชิญเพื่อนคู่ชี้แนะร่วมสังเกตการสอน ภายหลังการสังเกตการสอนหรือดูวิดีโอเพื่อนคู่ชี้แนะสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ระหว่างกันหลังจากนั้นสามสัปดาห์กลับมาดำเนินการตามกระบวนการเดิมและนำผลการตรวจสอบทั้ง 2 รายการเปรียบเทียบ และเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการดำเนินการครั้งแรกและครั้งที่สองของครูแต่ละคนที่เข้าร่วมโครงการหลังจากนั้นทำการสัมภาษณ์กับเพื่อนคู่ชี้แนะตามหลักการตรวจสอบสามเส้า (triangulation) ผลการวิจัย พบว่า การชี้แนะแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถใช้เป็นรูปแบบการพัฒนาครูอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู

3.1.4 ผลการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) โดยครูผู้รับการชี้แนะได้บันทึกผลหลังการปฏิบัติงานในชั้นการทบทวนภายหลังการชี้แนะ พบว่า สิ่งที่ครูผู้รับการชี้แนะได้รับจากรูปแบบการชี้แนะคือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ การสะท้อนผลก่อนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการจัดการเรียนรู้และได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาภายหลังการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน และจากการเรียนรู้เป็นทีม : PLC นำมาปรับปรุงการเขียนแผนทุกครั้ง ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้ สอดคล้องกับแนวคิด Jackson & McKergow (2007) Peter Hawkins (Hawkins and Smith, 2006) ได้กล่าวว่า การทบทวนสะท้อนในสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วว่ามีสิ่งใดที่ได้รับพัฒนาดีขึ้นและสิ่งใดที่ยังต้องพัฒนาสำหรับผู้รับการชี้แนะ และ วิชัย วงใหญ่ และมารุต พัฒนา (2557 : 64-71) ได้อธิบาย การคิดไตร่ตรอง ทบทวน (reflective thinking) พิจารณาสິงต่าง ๆ อย่างรอบคอบ มีเหตุผล ด้วยสติและปัญญา เป็นวิธีการทบทวนประสบการณ์จากการ ปฏิบัติของตนเอง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ การสร้างความรู้ การค้นพบ จุดเด่น และจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และขวลิต ชูกำแพง (2560 : 1) กล่าวว่า การทบทวนผลการปฏิบัติงาน (After Action Review) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ คือการฟังและการสื่อสารที่ดี ตลอดจนการรักษาสัมพันธภาพในชุมชนของตนผลดังกล่าวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนลดความโดดเดี่ยวในการทำงานของครูและเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างยิ่ง

3.1.5 ผลการสะท้อนจากการเรียนรู้เป็นทีม : PLC จากการรวมกลุ่มประกอบด้วยครูผู้รับการชี้แนะ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารและผู้ชี้แนะร่วมกันการสะท้อนผลการเรียนรู้ของครูผู้รับการชี้แนะ โดยดำเนินการสะท้อน 3 วงรอบระยะเวลา 4 เดือน พบว่า การใช้รูปแบบการชี้แนะสามารถส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ด้านทักษะการวางแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แบบโครงงาน (PBL) ของครูผู้รับการชี้แนะ จากการสะท้อนผลของครูผู้รับการชี้แนะ และการสังเกตการสอนในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้รับการชี้แนะทุกคน ด้านแผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทั่วไประบุกับการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้ชัดเจนและสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับแนวคิด

การจัดการเรียนรู้ของ British Council (2011) เสนอว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนในการวางแผน การจัดการเรียนรู้และบทเรียน ครูต้องเข้าใจบทเรียนและสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูสามารถเลือก พัฒนาและลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและช่วยให้ครูสามารถคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นระหว่างบทเรียนได้ 2) ด้านทักษะการออกแบบการเรียนรู้ TPCK พบว่า ครูผู้รับการชี้แนะทุกคนมีการนำสื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้มากขึ้นและสามารถเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิด ฌอนมพร เหลาจารย์แสง (2550) เสนอว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับครูในศตวรรษที่ 21 คือ ครูต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียนและหากออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเสริมความรู้และทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับครูในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับงานวิจัย มานิตย์ อาษานอกและชวลิต ชูกำแพง (2560 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูมืออาชีพตามแนวคิดวิธีการสอนงานและให้คำปรึกษาโดยใช้วิทัศน์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสอนของครูในโรงเรียน ผลการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 ในระยะที่ 4 พบว่าสมรรถนะการสอนของครูมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทั้ง 4 มิติ ทั้งมิติการจัดการห้องเรียน มิติด้านความรู้ มิติด้านวิธีการสอนและมิติด้านการวินิจฉัย สามารถนำเสนอผลงานวิทัศน์ 63 ผลงาน สะท้อนการพัฒนาสมรรถนะการสอน ด้านการสอนแบบกลุ่มร่วมมือมากที่สุด รองลงมา คือ การสอนแบบบูรณาการกลุ่มสาระ และการสอนแบบโครงงาน 3) ด้านทักษะการสะท้อนผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้รับการชี้แนะสามารถสะท้อนผลก่อนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ได้ทุกคน และนำผลการสะท้อนประสพการณ์หลังการสอนมาใชวางแผนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Donal schon (1983 cited by Moon. 1999) ได้ศึกษาและอธิบายถึงการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของพยาบาล โดยแบ่งลักษณะการสะท้อนผลออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การสะท้อนผลระหว่างการปฏิบัติงานในขณะที่พยาบาลปฏิบัติงานได้คิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือสิ่งที่กระทำโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีมาก่อนรวมกับความรู้ใหม่ที่ได้ นำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจในระหว่างการปฏิบัติงานเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาการปฏิบัติงานของพยาบาลในปัจจุบันขณะปฏิบัติงาน และการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติงานภายหลังเสร็จสิ้นจากการปฏิบัติงาน และได้เรียนรู้ประสบการณ์จากสถานการณ์นั้น พยาบาลได้สะท้อนคิดและทำความเข้าใจในการปฏิบัติงานหรือการกระทำจากสถานการณ์นั้นเพิ่มมากขึ้น และ4) ด้านทักษะการเรียนรู้เป็นทีม พบว่า ครูผู้รับการชี้แนะมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการเปิดห้องเรียนให้สมาชิกเข้าเยี่ยมชม สังเกตการสอนและร่วมสะท้อนผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอภิปราย ประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนรู้ และกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ทุกคน สอดคล้องกับแนวคิด Shirley M. Hord ; James L. Roussin and William A. Sommers. (2010) ได้อธิบายว่า สมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1) ครูและผู้บริหารสถานศึกษาทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยนำ PLC มาใช้ในการแก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร กลวิธีการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน เพิ่มการเรียนรู้ความสำเร็จและประสิทธิภาพของนักเรียน 2) ผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษา ในการร่วมพบปะกับชุมชน (Community) การสะท้อนผลการเรียนรู้จากการร่วมกลุ่มทางวิชาชีพเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของผู้รับการชี้แนะ

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2.2 พบว่า ภายหลังการใช้รูปแบบการชี้แนะครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัย Aviva Goelman Rice (2016 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพลังอำนาจของครูผ่านการชี้แนะการสอน ผลการวิจัยพบว่า การชี้แนะการสอนสามารถนำไปสู่การเสริมสร้างพลังอำนาจในการจัดการเรียนรู้ของครู และยังสามารถนำไปใช้กับครูที่รู้สึกยังไม่มั่นใจในการจัดการเรียนรู้

ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้รับการชี้แนะและผู้ชี้แนะโดยการมีส่วนร่วมของครูในกระบวนการชี้แนะสนับสนุน การเพิ่มขีดความสามารถหรือพลังอำนาจตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ของครู ส่งผลต่อความมั่นใจและพัฒนาการทักษะจัดการเรียนรู้ของครูมากขึ้น และงานวิจัยของ ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553 : 261-267) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการเรียนรู้ของครูผู้รับการชี้แนะทั้ง 6 คน ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แบบโครงงาน (PBL) เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2.3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบการชี้แนะ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นักเรียนของครูผู้รับการชี้แนะ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2.3 สอดคล้องกับกับงานวิจัย ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553 : 261-267) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาล ที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยสรุปว่า รูปแบบการโค้ชที่พิชิตีมีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ก่อนและหลังการทดลองอาจารย์พยาบาล มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาพยาบาลมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ จิตนรงค์ เอี่ยมสำอาง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยสรุปว่า รูปแบบการโค้ชที่พิชิตีมีประสิทธิผลในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์หลังการใช้รูปแบบการโค้ชสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการเตรียมการก่อนการชี้แนะ ขั้นการชี้แนะ ขั้นการทบทวนและขั้นการสะท้อนผลนั้น สามารถส่งเสริมให้ครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ครูและบุคลากรสามารถนำไปใช้ได้ โดยก่อนนำรูปแบบการชี้แนะไปใช้ควรมีการประชุมชี้แจงให้กับครูผู้รับการชี้แนะทราบว่าการชี้แนะจะถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ พร้อมสร้างความตระหนักและความเข้าใจว่าการชี้แนะคืออะไร ทำไมต้องใช้กระบวนการชี้แนะและประโยชน์ที่ครูผู้รับการชี้แนะจะได้รับ

1.2 การเตรียมความพร้อมก่อนการชี้แนะควรมีการชมเชยและสะท้อนให้ครูผู้รับการชี้แนะตระหนักถึงศักยภาพของตนเอง จุดเด่นของครูผู้รับการชี้แนะเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ครูผู้รับการชี้แนะมีความตระหนัก เคารพและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

1.3 การสังเกตการจัดการเรียนรู้หากพบว่า ครูผู้รับการชี้แนะกำลังห่างจากเป้าหมายที่ครูตั้งไว้ ในขั้นการทบทวน ควรหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นเพื่อให้ครูผู้รับการชี้แนะเข้าใจในสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการชี้แนะ

เป็นอย่างไรและควรกำหนดขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาละเอียดขึ้นแบบง่ายๆ ไปทีละขั้นและกระตุ้นด้วยการตั้งคำถามและชมเชยเป็นระยะ

1.4 การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละช่วงของครูผู้รับการชี้แนะ ควรสะท้อนเรื่องราวจากสถานการณ์ ความคิด ความรู้สึกของผู้รับการชี้แนะในลักษณะที่เข้าใจได้ง่าย สร้างคุณค่าให้ผู้รับการชี้แนะตระหนักและเห็นความสำคัญในแต่ละช่วงของการสะท้อนผล

1.5 การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพโดยการชี้แนะเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้กับหน่วยงานอื่น ควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาโดยจะต้องแจ้งความจำเป็น ความคาดหวังและประเด็นที่ผู้บังคับบัญชาต้องการให้ครูผู้รับการชี้แนะได้รับการพัฒนา ความก้าวหน้า ความสำเร็จในวิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยการพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ระดับอื่น ๆ

2.2 ควรมีการทำวิจัยการพัฒนารูปแบบการชี้แนะในการส่งเสริมทักษะครูในด้านอื่น ๆ เช่น ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะวิชาชีพ ส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เป็นต้น

รายการอ้างอิง

จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง. (2555). การพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรณ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชวลิต ชูกำแพง. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 23(2), 1.

ถนอมพร เล่าหจรัสแสง. (2550). การเรียนรู้ในยุคสมัยใหม่: ตอนรูปแบบและทฤษฎี การเรียนรู้อนาคต. (อินเทอร์เน็ต) ม.ป.ป.

ธัญพร ชื่นกลิ่น. (2553). การพัฒนารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พินดา จารย์อุปการะ. (2557). รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการโค้ชของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนในสังกัดมณฑลราชบุรี. ปรินญาปรินญาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มานิตย์ อาษานอกและชวลิต ชูกำแพง. (2560). รูปแบบการพัฒนาครูมืออาชีพตามแนวคิดวิธีการสอนงานและให้คำปรึกษาโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสอนของครูในโรงเรียน. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 23(2), 123.

วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2556). การนิเทศการสอนและการโค้ชการพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกลยุทธสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์นครปฐม.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2557). การโค้ชเพื่อการรู้คิด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัท จรัสสินทวงศ์การพิมพ์ จำกัด.

วีระชาติ กิเลนทอง. (2560). สภาวะการศึกษาไทยปี2558/2559 ความจำเป็นของการแข่งขันและการกระจายอำนาจในระบบการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท 21 เซนจูรี่ จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : การศึกษาโรงพิมพ์พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

Atteberry, A., & Bryk, A. S. (2011). Analyzing teacher participation in literacy coaching activities.

- Elementary School Journal, 112(2), 356.
- Aviva Goelman Rice. (2016). Teacher Empowerment Through Instructional Coaching: A Qualitative Study on the Theory and Application of Partnership Principles. (Doctoral dissertation). Georgia Southern University.
- Blanchard, P.N. and J.W. (2004). Thacker. Effective Training : Systems, Strategies and Practices. Upper Saddle River : Pearson Prentice Hall.
- British Council. (2011). Teaching skills inspiring teaching excellence,
- Cooper, M. James. (2011). Classroom Teaching Skills. Belmont : Wadsworth Cengage Learning.
- Chris Kyriacou. (2007). Essential Teaching Skills. United Kingdom : Nelson.
- Dierking, R. C., & Fox, R. F. (2013). "Changing the way I teach": Building teacher knowledge, confidence, and autonomy. Journal of Teacher Education, 64(2), 129-144.
- DuFour, R., DuFour, R., Eaker, R. & Karhanek, G. (2004). Whatever It Takes: How professional learning communities respond when kids don't learn. IN: National Educational Service.
- Fullan, M. (2011). Learning is the Work. Unpublished paper. Retrieved
- Gornall, S. and Burn, M. (2013). Coaching and learning in schools : A practical guide. Thousand Oaks, Calif : SAGE Publication.
- Hord, S. M., Roussin, J. L., & Sommers, W. A. (2010). Guiding professional learning communities : Inspiration, challenge, surprise, and meaning. Corwin Press.
- Jackson, P. & McKergow, M. (2007). The Solutions Focus Making Coaching and Change SIMPLE. Boston : published by Nicholas Brealey International.
- Moon, J. (1999). Reflection in Learning & Professional Development, London : Kogan page,
- Knight, J. (2007). Instructional coaching : A partnership approach to improving instruction. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Ray, T. (2013). Peer coaching : The benefits for teacher classroom effectiveness and learning outcomes.
- Robbins, P. (1991). How to plan and implement a peer coaching program. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum.
- Sinlarat, P., Dechakup, P., Uthairat, S., Bandityan, K. (2001). (Eds.) : Thoughts and Practices for Secondary School Teachers for Education Reform. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Yalcin Arslan, F., & Gülden İLİN. (2013). Effects of peer coaching for the classroom management skills of teachers, Articles /Makaleler. 9 (1) : 43-59.